ECLI:LV:VRT:2025:1120.19430165724.2.S

Lieta Nr. 19430093325; 19430165724

Lietas arhīva Nr. K71-0605-25/37

Vidzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Alūksnē 2025. gada 20. novembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Līga Supe,

piedaloties prokurorei Sintijai Puļļai,

zvērinātiem advokātiem Guntaram Priedītim, Tālim Semanim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /Persona A/, personas /Personas kods A/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 6. septembra lēmumu lietā Nr. 3-12/09864-23/19 /Persona A/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp, pienākums gada laikā no minētā lēmuma saņemšanas dienas apgūt sociālās rehabilitācijas kursu vardarbīgas uzvedības mazināšanai, piesakoties pie vardarbīgas uzvedības mazināšanas pakalpojumu sniedzēja - sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Mācību centrs MKB" 10 (desmit) dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas. Minētais tiesas lēmums /Persona A/ paziņots 2023. gada 7. septembrī.

/Persona A/, būdams informēts par minēto tiesas nolēmumu, tā saturu un atbildību nolēmuma nepildīšanas gadījumā, tīši izvairījās no iepriekš minētā tiesas nolēmuma izpildes, neapgūstot sociālās rehabilitācijas kursu vardarbīgas uzvedības mazināšanai tiesas noteiktajā laika periodā no 2023. gada 7. septembra līdz 2024. gada 6. septembrim. Viņš tiesas noteiktajā 10 (desmit) dienu termiņā nepieteicās sabiedrībā ar ierobežotu atbildību "Mācību centrs MKB" apgūt minēto kursu, kā arī vēlāk nepildīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Mācību centrs MKB" noteikto par pakalpojuma (piedāvātā kursa) sniegšanas laiku un kārtību, bez attaisnojoša iemesla neierodoties uz nodarbībām psiholoģes privātpraksē/Adrese C/. Pēc kā /Persona A/ no 2024. gada 7. septembra līdz 2025. gada 21. maijam ilgstoši turpināja ignorēt ar tiesas nolēmumu viņam noteikto pienākumu, nesazinoties ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Mācību centrs MKB", lai vienotos par kursa apguvi.

Ar šādām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (noziedzīgs nodarījums Nr. 1).

[2] /Persona A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

2025. gada 14. jūlijā Vidzemes rajona tiesa lietā Nr. 3-12/12498-25 pieņēma lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, par ko /Persona A/ 2025. gada 15. jūlijā tika paziņots un vienlaicīgi izskaidrotas lēmuma nepildīšanas tiesiskās sekas, kā arī viņš tika brīdināts par krimināltatbildības iestāšanos minētā lēmuma nepildīšanas gadījumā, ko viņš apliecināja ar savu parakstu. Ar šo lēmumu /Persona A/ tika noteikti Civilprocesa likuma 250.[47]panta pirmajā daļā paredzētie pagaidu aizsardzības līdzekļi pret vardarbību, tostarp, aizliegums atrasties mājoklī /Adrese A/, kurā pastāvīgi dzīvo /Persona B/; aizliegums satikties ar /Persona B/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari tuvāk par 30 (trīsdesmit) metriem; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /Persona B/, izņemot rakstisku saziņu ar /Persona B/ jautājumos, kas skar viņu nepilngadīgo bērnu attīstību, veselību un sadzīves apstākļus.

/Persona A/, būdams informēts par minēto tiesas nolēmumu, tā saturu un atbildību, nolēmuma nepildīšanas gadījumā, apzinoties, ka viņam ir piemēroti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, kas uzliek pienākumu atturēties no tiesas nolēmumā norādītajām darbībām, ļaunprātīgi nepildīja viņam noteiktos uzvedības

ierobežojumus. /Datums A/ ap plkst. 01.40 /Persona A/, apzināti pārkāpjot tiesas noteiktos tuvošanās un saskarsmes ierobežojumus, atrodoties alkohola ietekmē, ieradās /Persona B/ dzīvesvietā /Adrese A/ Gaujienā, Gaujienas pagastā, Smiltenes novadā. Tur viņš, būdams agresīvi noskaņots, sitot ar rokām un sperot ar apautām kājām, dauzījās pie /Persona B/ mājokļa durvīm un pieprasīja viņai tās atvērt, kā arī lamājās necenzētiem vārdiem un draudēja uzlauzt viņas mājokļa ārdurvis, gadījumā, ja prasītais netiks izpildīts.

/Persona B/, būdama nobijusies, par notikušo informēja Valsts policijas darbiniekus, kuri, ierodoties notikuma vietā, /Persona A/ prettiesiskās darbības pārtrauca.

Ar šādām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (noziedzīgs nodarījums Nr. 2).

[3] /Persona A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

2025. gada 14. jūlijā Vidzemes rajona tiesa lietā Nr. 3-12/12498-25 pieņēma lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, par ko /Persona A/ 2025. gada 15. jūlijā tika paziņots un vienlaicīgi izskaidrotas lēmuma nepildīšanas tiesiskās sekas, kā arī viņš tika brīdināts par krimināltiesības iestāšanos minētā lēmuma nepildīšanas gadījumā, ko viņš apliecināja ar savu parakstu. Ar šo lēmumu /Persona A/ tika noteikti Civilprocesa likuma 250.[47]panta pirmajā daļā paredzētie pagaidu aizsardzības līdzekļi pret vardarbību, tostarp, aizliegums atrasties mājoklī /Adrese A/, kurā pastāvīgi dzīvo /Persona B/; aizliegums satikties ar /Persona B/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari tuvāk par 30 (trīsdesmit) metriem; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /Persona B/, izņemot rakstisku saziņu ar /Persona B/ jautājumos, kas skar viņu nepilngadīgo bērnu attīstību, veselību un sadzīves apstākļus.

/Persona A/, būdams informēts par minēto tiesas nolēmumu, tā saturu un atbildību nolēmuma nepildīšanas gadījumā, apzinoties, ka viņam ir piemēroti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, kas uzliek pienākumu atturēties no tiesas nolēmumā norādītajām darbībām, ļaunprātīgi nepildīja viņam noteiktos uzvedības ierobežojumus. /Datums B/ap plkst. 20.55 /Persona A/, apzināti pārkāpjot tiesas noteiktos tuvošanās un saskarsmes ierobežojumus, būdams alkohola ietekmē, ieradās /Persona B/ dzīvesvietā /Adrese A/. Tur viņš, būdams agresīvi noskaņots, sitot ar rokām un sperot ar apautām kājām, dauzījās pie /Persona B/ mājokļa durvīm un pieprasīja viņai tās atvērt, kā arī lamājās necenzētiem vārdiem un draudēja uzlauzt viņas mājokļa ārdurvis, gadījumā, ja prasītais netiks izpildīts.

/Persona B/, būdama nobijusies, par notikušo informēja Valsts policijas darbiniekus, kuri, ierodoties notikuma vietā /Persona A/ aizturēja.

Ar šādām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (noziedzīgs nodarījums Nr. 3).

Motīvu daļa

[4] Apsūdzētais savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina. Apsūdzētais piekrita, ka netiek veikta pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas sēdē piekrita prokurore, aizstāvis, cietusī un viņas pārstāvis.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un sekas apsūdzētajam tika izskaidrotas, un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes neradās šaubas par apsūdzētā vainu inkriminēto noziedzīgo nodarījuma izdarīšanā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu tiesa nolēma pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt, taču veikt pierādījumu pārbaudi daļā par cietušās pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīts.

[5] Apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 168.[1] panta. Apsūdzētā vaina trīs Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta un viņš par šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu ir sodāms.

[6] Izvērtējot apsūdzētajam nosakāmā soda veidu un soda mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi.

[6.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu, nosakot apsūdzētajam piemērojamā soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46. panta ceturtajā daļā noteikto, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 168.[1] panta ir mazāk smagi noziegumi. Tie ir tīši nodarījumi.

Visi trīs noziedzīgie nodarījumi vērsti pret cietušās neaizskaramības interesēm, tiesībām būt pasargātai no vardarbības no savstarpēji saistītu personu puses. Noziedzīgais nodarījums Nr. 1 vērsts arī pret jurisdikciju, jo /Persona A/ neizpildīja ar tiesas lēmumu noteikto pienākumu apmeklēt sociālās rehabilitācijas kursu vardarbīgas uzvedības mazināšanai.

Pārbaudot apsūdzētā personību, konstatēts, ka viņš iepriekš kriminālā kārtā vairākkārt bijis sodīts par dažādu noziedzīgu nodarījumu, tostarp vardarbīgu, izdarīšanu, bet sodāmības dzēstas (lietas 1. sējuma 52.-55. lapa, 2. sējuma 66.-67. lapa). No lietā esošajām ziņām izriet, ka pēdējā gada laikā apsūdzētais vairākkārt saukts pie administratīvās atbildības par administratīvajiem pārkāpumiem (lietas 2. sējuma 68.-69., 70.-71., 72.-73. lapa). No Elektroniskā notikumu žurnāla izdrukas redzams, ka par laiku no 2024. gada 1. jūnija līdz 2025. gada 21. martam Valsts policijā reģistrēti 11 izsaukumi attiecībā par /Persona A/, no kuriem 10 saistīti ar /Persona A/ atrašanos alkohola ietekmē un sabiedrībā pieņemto sociālo normu neievērošanu un pieci no notikumiem saistīti ar cietušās /Persona B/ neaizskaramības tiesību ignorēšanu.

/Persona A/ krimināllietas izskatīšanas dienā bija 33 gadus vecs, viņam ir deklarēta dzīvesvieta (lietas 1. sējuma 51. lapa, 2. sējuma 47. lapa), neprecējies (lietas 2. sējuma 48. lapa), divu mazgadīgu bērnu (6 un 7 gadi) tēvs (lietas 2. sējuma 49. lapa), abu bērnu vecāki ir apsūdzētais un cietusī /Persona B/ (lietas 2. sējuma 49.-51. lapa). Lietas iztiesāšanas laikā apsūdzētais atrodas apcietinājumā brīvības atņemšanas iestādē. Līdz aizturēšanai krimināllietā /Persona A/ strādājis gadījuma darbus.

Ieslodzījuma vietu pārvaldes Valmieras cietuma raksturojumā (lietas 3. sējuma 19.-20. lapa) norādīts, ka atrodoties apcietinājumā /Persona A/ nav pieļāvis nevienu izmeklēšanas cietuma iekšējās kārtības noteikumu pārkāpumu. Uz audzinoša rakstura pasākumiem reaģēja apmierinoši, pārrunu laikā izturas pieklājīgi. Apcietināto kolektīvā ir iedzīvojies labi, attiecības ar citiem apcietinātajiem labas – konfliktsituācijas neizraisa, nav novērotas un konstatētas domstarpības kamerā. Sanitāri higiēnas normas ievēro. Atrodoties Valmieras cietuma izmeklēšanas nodaļā /Persona A/ resocializācijas pasākumos nepiedalās, no cietuma administrācijas pamudinājumus nav saņēmis, nav izmantojis nevienu īslaicīgo satikšanos. /Persona A/ tiesiskās apziņas līmenis nav mainījies, jo viņš nav izrādījis interesi par resocializācijas pasākumiem Valmieras cietuma izmeklēšanas nodaļā.

No Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojuma (lietas 3. sējuma 13.-18. lapa) izriet, ka Valsts probācijas dienesta amatpersona izvērtējot informāciju par /Persona A/, secināja, ka konstatētās konfliktsituācijas, kuras rodas probācijas klienta alkohola lietošanas laikā, tiek vērtētas kā būtisks risks, kas var veicināt /Persona A/ kriminogēnu uzvedību. /Persona A/ attieksme par bijušās dzīvesbiedres rīcību ģimenes konfliktu risināšanā, iesaistot policijas darbiniekus, kā arī apsūdzētajam vairākkārt pārkāpjot un ignorējot tiesas lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikto ierobežojumu, liecina par /Persona A/ nespēju kritiski izvērtēt savu līdzšinējo uzvedību un rīcību partnerattiecībās un ir būtisks riska faktors, kas var veicināt izdarīt jaunu noziedzīgu nodarījumu. Tāpat izvērtēšanas ziņojumā secināts, ka iegūtā informācija par /Persona A/ atkarību izraisošo vielu lietošanas paradumiem, kā arī dokumentāli apstiprinātā informācija par viņam noteiktajām diagnozēm – psihiski un uzvedības traucējumi alkohola lietošanas dēļ, norāda uz to, ka alkohola lietošana /Persona A/ ir bijusi problemātiska. Ņemot vērā to, ka apsūdzētais nav kritiski izvērtējis apreibinošo vielu lietošanas sekas, neapzinās, ka alkohola ietekmē mainās viņa uzvedība, līdz šim apsūdzētā veiktie pasākumi alkohola lietošanas mazināšanai nav devuši rezultātu, kā arī kritiski jāvērtē viņa viedoklis par apņemšanos risināt apreibinošo vielu lietošanas jautājumu, šis faktors vērtējams kā nopietna problēma, kuru nerisinot apsūdzētajam pastāv risks izdarīt jaunu noziedzīgu nodarījumu. Valsts probācijas dienesta amatpersona secinājusi, ka /Persona A/ ir vieglprātīga attieksme pret sabiedrībā pieņemtajām sociālajām normām un iepriekš uzliktajiem tiesas pienākumiem, kas varētu liecināt par viņa vājo vēlmi mainīt savu ierasto uzvedību, pieņemt atbalstu un palīdzību un mainīt negatīvās uzvedības izpausmes. /Persona A/ dzīves laikā, būdams alkohola reibumā, iemācījies problēmsituācijas risināt impulsīvi, destruktīvā veidā, bez empātijas, tādējādi ar zināmu regularitāti nonākot konfliktā gan ar likumu ievērošanu, gan saviem tuviniekiem.

[6.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu Nr. 2 un noziedzīgo nodarījumu Nr. 3 atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti alkohola ietekmē

[6.3] Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais piekrita lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, tā izmantojot savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa veida izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet ir ņemams vērā pie soda veida noteikšanas, jo tas pastiprina vainas atzīšanu un nožēlošanu (*sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008. gada 21. aprīļa nolēmumu lietā SKK232/08*).

Ņemot vērā iepriekš konstatētos apstākļus – noziedzīga nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošu apstākli par katru noziedzīgo nodarījumu un atbildību pastiprinošo apstākli par noziedzīgo nodarījumu Nr. 2 un noziedzīgo nodarījumu Nr. 3, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā soda mērķis ir sasniedzams, piemērojot apsūdzētajam sodu tikai īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, jo, nosakot vieglāka soda veidu, netiktu sasniegts soda mērķis. Tiesa uzskata, ka par Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu (noziedzīgs nodarījums Nr. 1) /Persona A/ sods nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem, bet par noziedzīgajiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 168.[1]panta (noziedzīgs nodarījums Nr. 2 un noziedzīgs nodarījums Nr. 3) par katru noziedzīgo nodarījumu /Persona A/ piemērojama īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem 15 dienām.

[6.4] Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu /Persona A/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības nosakāms galīgais sods, daļēji saskaitot piespriestos sodus, brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem 15 dienām.

[6.5] Šāds sods, tiesas ieskatā, ir taisnīgs, samērīgs un atbilstošs katra noziedzīgā nodarījuma raksturam, kaitīgumam un apsūdzētā personībai. Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā soda mērķis ir sasniedzams, nosakot Krimināllikuma 168.[1] panta sankcijā paredzēto sodu brīvības atņemšanas veidā.

[6.6] Šajā kriminālprocesā /Persona A/ aizturēts /Datums B/ plkst. 22.25 (lietas 2. sējuma 84. lapa) un 2025. gada 1. augustā viņam piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (lietas 2. sējuma 98.-100. lapa). Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu /Persona A/ soda laikā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks. Aizturēšana līdz divdesmit četrām stundām rēķināma kā viena brīvības atņemšanas diena.

Soda laikā ieskaitot aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku, tiesa secina, ka galīgais sods, kas vēl jāizcieš /Persona A/ sprieduma pasludināšanas dienā ir brīvības atņemšana uz 1 (vienu) mēnesi 24 (divdesmit četrām) dienām.

[7] Ar 2025. gada 1. augusta lēmumu /Persona A/ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (lietas 2. sējuma 98-100. lapa). Tiesa uzskata, ka piemērotais drošības līdzeklis /Persona A/ saglabājams līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Apcietinājumā turpmāk pavadītais laiks no sprieduma pasludināšanas dienas līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai ieskaitāms soda izciešanā.

[8] Cietusī lūdza piedzīt no apsūdzētā morālā kaitējuma kompensāciju 2000 *euro*. Tiesas sēdē veikta pierādījumu pārbaude daļā par kaitējuma kompensācijas apmēru. Tiesas izmeklēšanas laikā cietusī daļēji atteicās no pieteiktās kaitējuma kompensācijas un lūdza piedzīt no apsūdzētā morālā kaitējuma kompensāciju 500 *euro*. Apsūdzētais /Persona A/ tiesas sēdē atzina pieteiktā morālā kaitējuma kompensāciju 500*euro* apmērā.

Tiesa atzīst, ka cietušās kompensācijas pieteikums 500 *euro* apmērā ir apmierināms saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353. panta pirmās daļas 1. punktu.

[9] Pēc /Persona A/ lūguma kriminālprocesā piedalījies valsts nodrošināts aizstāvis zvērināts advokāts Guntars Priedītis. Cietušajai /Persona B/ kriminālprocesā juridisko palīdzību sniedzis zvērināts advokāts Tālis Semanis.

Kā izriet no cietušās liecībām un lietā esošajiem pierādījumiem, cietusī izjūt bailes no apsūdzētā par savu bērnu un savu dzīvību un veselību. Noziedzīgs nodarījums Nr. 2 un noziedzīgs nodarījums Nr. 3 vērsti pret cietušo laikā, kad viņa bija grūtniecības stāvoklī grūtniecības 8. mēnesī, un tie radīja veselības problēmas cietušajai. Cietušajai tika radīts pārdzīvojums un morālas ciešanas.

Līdz ar to kriminālprocesā radušies procesuālie izdevumi 445 *euro* – samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem (lietas 1. sējuma 113. lapa, 2. sējuma 26., 101., 114., 158. lapa).

Procesuālie izdevumi par valsts nodrošināto juridisko palīdzību 445 *euro*piedzenami no /Persona A/ par labu valstij.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527.- 530. pantu, tiesa

nosprieda

/Persona A/atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.^{1} pantā paredzētā noziedzīgā nodarījumā (noziedzīgs nodarījums Nr. 1) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/Persona A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.^{1} pantā paredzētā noziedzīgā nodarījumā (noziedzīgs nodarījums Nr. 2) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

/Persona A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.^{1} pantā paredzētā noziedzīgā nodarījumā (noziedzīgs nodarījums Nr. 3) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu, piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /Persona A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda izciešanas laikā /Persona A/ ieskaitīt krimināllietā Nr. 19430093325 aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2025. gada 30. jūlija plkst. 22.25 līdz 2025. gada 19. novembrim, tas ir, brīvības atņemšanas soda 3 (trīs) mēnešus 21 (divdesmit vienu) dienu.

Galīgais sods, kas jāizcieš /Persona A/ šī sprieduma pasludināšanas dienā ir brīvības atņemšana uz 1 (vienu) mēnesi 24 (divdesmit četrām) dienām.

Saglabāt /Persona A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums.

Soda izciešanā ieskaitīt turpmāk apcietinājumā pavadīto laiku no 2025. gada 20. novembra.

Piedzīt no /Persona A/ par labu cietušajai /Persona B/ morālā kaitējuma kompensāciju 500*euro* (pieci simti *euro*).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei tā daļā par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, kā arī pienākumu /Persona A/ iesniegt tiesai dokumentu par morālā kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Piedzīt no /Persona A/valsts ienākumos procesuālos izdevumus – 445 *euro* (četri simti četrdesmit pieci *euro*) par valsts nodrošināto juridisko palīdzību apsūdzētajam un cietušajai krimināprocesā, nosakot termiņu maksājuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Samaksa veicama: Tiesu administrācijas, reģ.

Nr. 90001672316, konta Nr. LV05TREL819045814800B, BIC kods TRELLV22, obligāti norādāms maksājuma mērķis: EKK F22010010, krimināllieta Nr. 19430093325; 19430165724 (K71-0605-25/37). Maksājumu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Vidzemes rajona tiesā.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams. Spriedums stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Prokurore, apsūdzētais, aizstāvis, cietusī 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 10 darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2025. gada 15. decembra.

Tiesnese L. Supe